

Seveso...

en wat is ecologisch?

Ditmaal het beloofde verslag over Seveso, Italië, wat me erg raakte toen ik dat mocht bezoeken, dus verwacht geen leuke recepten en mooie foto's. Bij terugkomst thuis heb ik weer extra genoten van de laatste oogst uit eigen tuin, waar ik dit artikel mee afsluit.

Seveso

Ik werd uitgenodigd door de Fondazione of Lombardia per l'Ambiente, afgekort FLA (Ecologisch Instituut van Lombardije) om een congres over resilience bij te wonen. (resilience is de veerkracht om een tegenslag, crisis of ramp te verwerken). De aanleiding van deze conferentie was dat het 40 jaar geleden was dat er ongeluk gebeurde in een chemisch bedrijf. De uitnodiging kwam omdat ik enkele jaren geleden via het transitionnetwork van hen het verzoek kreeg om hun project te ondersteunen.

Het idee was om meerdere burgemeesters te laten vertellen wat zij doen aan resilience in hun stad en dan gezamenlijk een conventie te ondertekenen.

Ik heb nog geprobeerd om de burgemeester van Kopenhagen te strikken, maar hij was precies rond die tijd in het verre oosten om dezelfde missie over te brengen.

Mijn Italiaanse collega Cristiano Bottone van Transition Italië hield er een lezing over hij in Bologna met de stad samenwerkt om op de Transition manier burgers te betrekken bij de besluitvorming en verder waren er veel instituten aanwezig.

Lorenzo, mijn contactpersoon van de FLA, wist een mooie bed-and-breakfast voor mij en de avond voor de conferentie kwam ik aan bij Elio van de B&B Elio's place in Seveso.

Later bleek dat dit het enige logeeradres in Seveso is, dat ook nog een zeer goede

en goedkope snelle trein verbinding heeft met Milaan.

Een prachtig huis met een ruime kamers en een zeer grote badkamer, met zeer fraaie tegels, waar de Italianen zo goed in zijn.

De zeer charmante gastheer vroeg waar ik ging eten en bood aan dat hij me daar wel naar toe kon brengen met de auto. Ik antwoordde dat het me niet uitmaakte als het maar echt Italiaans was.

Hij zei dat er twee dames in de B&B verbleven die ook gingen eten, en of ik met hen wilde eten, dan konden we gezamenlijk terug komen.

Kortom: we ontmoetten elkaar op de parkeerplaats bij het restaurant dat aardig chic was.

Ondanks het feit dat Marisa en Rosella nauwelijks Engels spraken en ik gebrekkig Italiaans, konden we het goed met elkaar

vinden en namen we alle drie alleen een voorgerecht gezien de prijzen.

De gnocchi met salieblad was super vers en ruim voldoende voor een hele maaltijd, heerlijke koffie toe en lopen naar huis.

Om 7 uur ontbeten we gezamenlijk en Elio zette de koffie. Hij kocht speciaal fruit in voor mijn ontbijt, mmm Italiaanse peren.

Zij waren in Seveso omdat ze beiden in het onderwijs zaten en les gaven in Seveso, omdat daar leerkrachten te weinig waren.

Beiden hebben een gezin met kinderen en zij gingen iedere vrijdagavond met de trein terug naar huis in de buurt van Napels. Ongeveer 5 uur reistijd.

Reis en verblijf kosten moesten ze zelf betalen. De volgende avond aten we op een industrieterrein in een pizzeria met enorme houtovens, waar meerdere jonge koks jongleerden met pizzadeeg.

Prijs van een pizza: 4 euro en omdat ik vegetarisch wilde eten moest ik 6 euro betalen, maar kreeg dan ook een heerlijk portie geroosterde aubergines, tomaten en paprika op mijn pizza.

Met één van de dames heb ik zaterdag markt bezocht, met werkelijk een keur aan super Italiaanse pasta's, fruit, ka-

zen, paddenstoelen.

Op één stand na mocht ik echter niet fotograferen.

Op mijn vraag waarom niet, zeiden ze dat ze niet op facebook wilden staan.

Ik vertelde dat het niet voor FB was, maar voor Project 7-blad, maar daar hadden ze nog nooit van gehoord :)

De conferentie was interessant omdat je weer eens met je neus op de feiten gedrukt wordt dat de overheid de problemen die de bevolking heeft verbloemen.

Er waren maar twee oudere mannen aanwezig die het ongeluk in 1976 meegeemaakt hebben.

Zij kregen geen aandacht, laat staan dat zij hun verhaal konden vertellen.

Ik heb ook met inwoners gesproken die niet wisten dat er een conferentie was over dit onderwerp.

Een minister uit Rome sprake zelfs over een 'minor accident' (een onbeduidend ongeval) dat belangrijk geworden is omdat na dit ongeluk de regelgeving voor de chemisch industrie is aangepast.

Alle ongeluk-gevoelige chemische fabrieken vallen nu onder de Europese richtlijnen onder de naam 'Seveso plants'.

Wat feiten over dit 'kleine' ongeluk:

10 juli 1976 ontsnapte er een wolk dioxine uit een chemische fabriek (het chemische bedrijf ICMESA).

Het ongeluk wordt niet gemeld en 12 juli gaat de fabriek open, maar de werkers gaan in staking op de 16^e, waarna de fabriek op 18 juli sluit.

Op 19 juli worden de autoriteiten ingelicht door het laboratorium van de fabriek.

Op 26 juli worden 225 bewoners geëvacueerd. Daarna worden er 500 bewoners geëvacueerd.

Alle bladeren van de bomen worden geel en 3300 huisdieren vinden de dood.

Er moeten 80.000 dieren zoals koeien en schapen worden afgemaakt omdat ze vergiftigd zijn.

20.000 hectare land is besmet.

193 mensen, met name kinderen, omdat die buiten speelden, lopen chlooracne op.

Het vergiftigde gebied werd onderverdeeld in drie zones A, B en C. waarbij de fabriek zone A was en de directe omgeving 43 hectare besloegen.

Na heel veel debatten wat er met de afgegraven aarde, de huizen en de fabriek gedaan moest worden, waarbij de overheid alles wilde verbranden, riepen de burgers om een andere oplossing, waarna besloten werd op de gehele zone A een eikenwoud te plaatsen. Bosco delle Querce di Seveso e Meda

Nu is alles begraven, de dieren, de fabriek, de huizen, waaruit niemand meer de foto's of andere dierbare bezittingen mee kon nemen, alsmede de afgegraven aarde, onder een berg waar het bos op geplant is. Het ecologische werk en de bebossing startte in 1984 en was klaar in 1986.

Niet alleen bos maar ook vijvers, grasland wetlands en onder-bebossing, alsmede het kreekje de Certosa vormen een symbolische plek die het verleden en het heden verbindt.

En de natuur neemt weer terug wat mensen gestolen hadden. Veel soorten die in het geïndustrialiseerd gebied verdwenen waren, kwamen langzamerhand weer terug. Sinds 1989 werd er steeds minder gemaaid en gesnoeid.

De eerste aanleg was wat parkachtig, maar later is het herontworpen met een meer natuurlijk karakter. Er werd een dubbel karakter gerealiseerd, recreatief/ornamenteel, maar met het accent op natuurlijke leefgebieden.

Ook werd een weide aangelegd om vlinders aan te trekken, inmiddels 29 verschillende soorten.

Er zijn 76 soorten wilde vogels gesignaleerd, waarvan er 42 soorten daar broeden).

Verder zijn de amfibieën later verschenen, mede omdat de omgeving stads is en industrieel. Maar toch zitten er aardig wat vossen, konijnen, egels en mollen.

De entree heeft een prachtig gebouw met veel voorlichtingsmateriaal en conferentie ruimtes.

Ik heb het bos bezocht, als enige van alle congresgangers, hoewel de rondleiding duidelijk in het programma was vermeld, maar ja het was vrijdagmiddag.

Er staan borden in om het verhaal van Seveso te vertellen, er lopen mensen met kinderen, ik kwam en paar mannen tegen die de paddenstoelen inventariseerden.

Mede met het smartengeld is de FLA opgericht en zij geven veel info over het aantal en de soorten vlinders, vogels en planten, die het ongeluk maskeren.

Daarnaast hebben in het zeer ecologische gebouw en planetarium en worden veel scholen uitgenodigd om dit te bezoeken. Ze hebben een filmpje gemaakt met als voorbeeld een mooie vrouw die middels plastische chirurgie haar littekens kwijt geraakt, daarnaast een foto van haar als kind met chlooracne.

Wat Elio me vertelde kwam op het hele congres niet aan de orde, namelijk dat de economie er erg heeft onder geleden. Vroeger was er een bloeiende meubelindustrie, maar omdat de afnemers dachten dat de meubels ook wel eens besmet konden zijn, gingen de bedrijfjes en toeleveringsbedrijven failliet.

Toeristen komen er niet, maar we hebben er wel een Europese regelgeving aan overgehouden. Bovendien wordt de regelgeving zodanig, dat een ongeluk in een fabriek pas melding plichtig is, als er minimaal twee doden zijn.

Dieren en natuur hebben blijkbaar in dit soort zaken geen rechten!

De minister ecologie uit Karinthië, Oostenrijk begreep het wel. (Helaas voor de aanwezigen die geen Duits verstonden werd het niet vertaald.)

Hij zei dat hij twee jaar geleden nog toneelspeler en zanger was, dat hij fouten

heeft gemaakt, en dat hij voor de politiek gekozen heeft.

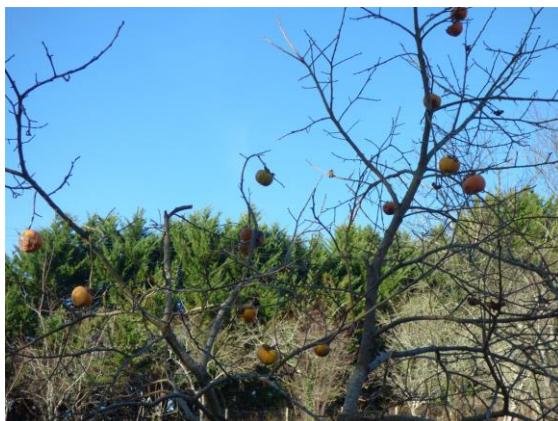
In zijn kanton heeft hij alle chemische fabrieken en biogas installaties in kaart gebracht en kwam daarbij malversaties op het spoor, ondanks de Europese Seveso richtlijnen.

Gelukkig hebben ze de verkiezingen gewonnen in Oostenrijk deze groene partij waar hij deel van uitmaakt.

Dat maakt me weer blij!

En terug thuis maakte me ook blij. Zo hebben we vandaag de laatste kaki's geplukt:

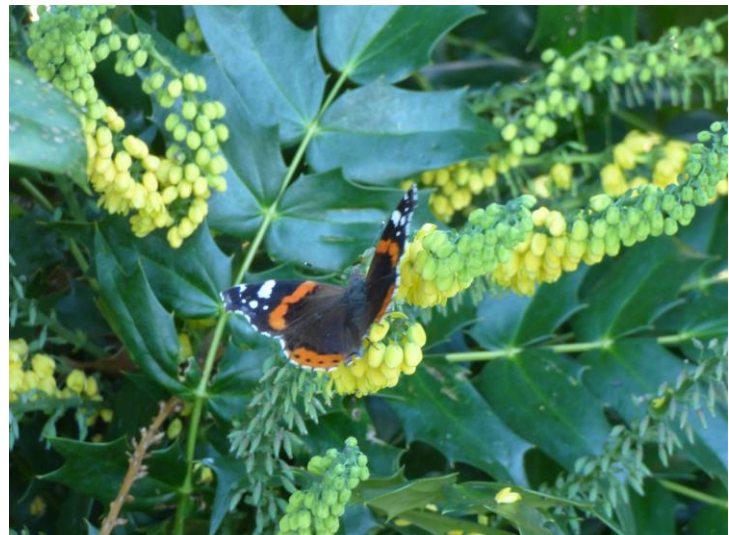

en natuurlijk wat fruit voorde vogels laten hangen ook nog wat peper geplukt.

Nog even bij de bloeiende mahonie kijken, daar zaten vandaag wel erg veel hommels in...

... maar ook op 7 december nog een vlinder...

Voor de Kerstversiering dacht ik toch maar aan één grote maretak:

Ja, en dan nog even wat drinken op het terras tijdens de zonsondergang.

Het leven kan zo mooi zijn!

Kitty de Bruin

Hieronder vind je enige achtergrondinformatie over de Seveso-milieuramp:

Seveso: de dioxinecrisis in Italië

Op 10 juli 1976 ontplofte een TCP (2,4,5-trichloorfenol) reactor van het

chemische bedrijf ICMESSA in Meda, Italië.

Een giftige gaswolk met hoge concentraties TCDD (een dioxine) ontsnapte naar de atmosfeer.

Benedenwinds van de fabriek verontreinigde de dioxinewolk een dichtbevolkt gebied van 6 km lang en 1 km breed, waardoor veel dieren onmiddellijk de dood vonden.

Het nabijgelegen dorp Seveso werd behoorlijk getroffen, daarom werd het ongeluk de Seveso ramp genoemd.

In totaal werden 11 gemeenschappen getroffen.

Door de media wordt Seveso in een adem genoemd met grote rampen als Bhopal en Chernobyl, en is daardoor een internationaal symbool geworden van industrieel gerelateerde ziekten.

Bij Seveso werd echter wel sneller gehandeld toen de dioxinewolk was ontsnapt, omdat eerdere ongelukken met dioxine hadden uitgewezen hoe gevaarlijk het is.

Verontreinigde gebieden werden uitgebreid onderzocht, en vervuilde grond werd afgegraven en elders behandeld. Gezondheidseffecten werden onmiddellijk aan de dioxinecrisis verbonden en de slachtoffers ontvingen schadevergoeding. Men zette een lange termijnplan voor monitoring van de gezondheid van de slachtoffers op.

De meeste Seveso slachtoffers hadden last van chlooracne, een zichtbare ge-

zichtsafwijking (zie foto), maar ook van genetische problemen.

Het Seveso incident en de onmiddellijke reactie van de autoriteiten was de directe aanleiding voor nieuwe Europese regelgeving voor preventie van en omgang met zware ongelukken waarbij giftige stoffen vrijkomen.

Deze regelgeving staat nu bekend als de Seveso richtlijn.

Het is een centrale richtlijn voor industriële veiligheid binnen Europese landen.

Het meest opmerkelijke aan het Seveso incident was dat lokale en regionale autoriteiten er geen idee van hadden dat de fabriek een risico vormde.

De fabriek stond al meer dan 30 jaar op dezelfde plaats, maar men kwam er pas in 1976 achter hoe gevaarlijk dat was.

Door middel van de Europese richtlijn wil men voorkomen dat door onwetendheid in de toekomst meer ongelukken bij chemische fabrieken gebeuren.

In 1982 werd de richtlijn officieel door de Raad van Ministers van de Europese Unie aangenomen.

Veiligheidsmaatregelen zijn nu verplicht en het publiek moet worden geïnformeerd over industriële risico's.

Dat laatste staat nu bekend als het 'need to know' principe.

Bron:

<http://www.lenntech.nl/milieurampen.htm#3>
